

219

ZODYAK

Jasniejącemu w Kolligowanych Splendorach
SŁONCU

to jest:

Przeswietnemu Pierwszych Familii Małżeństwu
SZLACHETNEMU JEHO MOSCI PANU

JAKUBOWI
MEISNEROWI

Radcy y Sędziemu Miasta Torunia,
Z SZLACHETNA JEY MOSCIA PANNA

BENIGNA

SZLACHETNEGO JEHO MOSCI PANNA

GERHARDA
THOMASZA,

Starzego Burmistrza

Præsidenta tegoż Miasta dobrze zasłużonego

JEDYNA CORA,

Wznaku Strzelca Miesiacowi Listopadowi, własnego

przy publicznych applauzach

w Toruniu Die 26. Novemb. Anno 1715.

REPREZENTOWANY

przez

P. S. J. K. M. Ci. Secr.

Drukował Jan Nicolai, NOB. SENAT. & GYMN. Typographus,

271

W Gornym Parnassie, gdzie Helikon płynie,
Gdzie grono Bogin, gdzie Apollo flynie
Stawam : az Fama huczno trąbiąc głośi
Nowy Maryaz : Mnie co żywo prośi,
Tka w ręce lutnią, molestuje poty,
Poki się Rymow nie podejmę noty.

Ale gdzie Meifner, Gerhard Thomaszowna
Pochwał jest cętem, tam żadna nie zrowna
Ziemska maniera ; z nieba Entheufza
Zabierac trzeba : y Prometheufza,
Ogniem cudownym ożywić zmartwiaty
Język, takowey Parze na pochwały.
Lecz gdy tak w niebo pilno wlepiam oczy,
Aż mię słoneczny woz światłem otoczy,
I z ruchlątego dla bliskiey ruiny,
Zabiera Phœbus do gorney dziedziny.
Gdzie na Zodyak z kierowawszy wodze,
Do słonecznego Patacu przychodzę.
Tu mi wzrok ledwie czyli dla splendoru,
Czy dla piękności rozmaitey wzoru
Nie stępiat : przeciesz gdy wzwykła zrenica
W Swiatłość, dopiero pokazują lica,
Sliczne Planety cnego Zodyaku,
Nie mozna byto w żadney czynic braku.
I gdy przyczyn y gościa Ziemianina
Pytają : czemu niebiefska kraina,
Tak mi do Serca do myśli przypadła,
Ze mię Parnassu Bogiń, chęc odpadła?
Daię przyczynę : dla Państwa młodego,
Ze mi potrzeba ducha Niebieskiego,
Ledwiem co skonczył ; az Planety w Swary,
Každy wyślawic cnoty nowey Pary
Pragnie a każdy bez wszelkiego braku,
Ciągnie Wesele do swiego znaku.
Zaczyn takową dysputę wżczynają,
Ktorą Łaskawe ucho niech ziednają.

KOZIOROZIEC

Kozłowac na Weselu pragnie.

Kozioł nayniższy między Planetami,
Wprzod się odżywa żywemi racyami.
Ja Słońce nóżę nayblizey od Ziemi
Jest ludziom moie nayzyczliwze imie.
Niech kto chce, czym chce affekta, życziwe
Do siebie ciągnie, ia w tym nie trokliwe
Mam zawsze serce, y to trzymam smiele,
Ze przy mnie stanie Toruńskie wesele;
Kozioł to mowię, ktorego nadzieie
Nie tonne Eol na cały Swiat wieie

Kozioł

Kozieł, ktoremu sam obligowany
 Jowisz, staraniem moim wychowany,
 ktorego Bachus przy świętey ofierze
 Dla Bogow w nieba za specjał bierze
 Nad to w weselny akt za prezent drogi,
 W mey głowie będą Amalthei rogi,
 W ktorych fortuna, w ktorych szczęście żyje,
 W ktorych affektu są kornukopie,
 W nich są pieśczoty, y w nich są uciechy,
 W nich kordyaty, w nich zyczliwe smiechy :
 Stań za to przy mnie Mości Młody Panie,
 Ze mną przy tobie honor, szczęście, stanie,
 W twe gospodarstwa gdy przy Tobie staie,
 Pierwzyc Niebieski Kozieł się oddaie,
 A teraz niechce melancholizować,
 Na twym weselu pozwol pokozłować.

W O D N I K,

Czestnikiem być na weselu obiecuie się.
 Pod moy znak proszę podz Paro Wesola,
 Przy mnie nie zacmi twego smutek czola,
 Dżban ia Niebieski, taki liquor noszę,
 Na ktory kogo gdy z sobą zaproszę,
 Zyc musi wesol, nie zna turbacii,
 I wiek prowadzi bez melancholii.
 Ia iestem w ktorym miasto złotey czary,
 Bogom rozdaie nayslodsze nektary.
 I gdy Jowisza ciepte grzeią znoie,
 W mnie niesmiertelne przynosi napoie
 Cny Ganimedes, rzuciwizy puhary,
 Mną chłodzi swoje sam Phcebus pozary,
 I kiedy zgrzany iuz w południu stanie.
 To na mnie woła : day pic mity dzbanie,
 Mną, mną się często samze Gradyw chłodzi,
 Gdy w krwi gorącey nieprzyiaciół brodzi.
 Zaczym y wy też weselne upaty
 Przy mnie wygodny chłod będziecie miały.

R Y B Y.

Brzeg požadanych chuci pokazuiąc.
 Para ktora dziś przy fortunym stawa
 Matzeństwa brzegu : niech się nam dostawa,
 Same to chęci, same obyczaie,
 I tryb serdecznych dyskursow przyznaie,
 W roskosz iak rybki w wodę opływaią.
 Płynie, gdy tańczy para, wżyfcy znaią,
 Gdzie iedno stąpi, drugie tudziesz okiem
 Goni, iako więc w iezierze szerokiem
 Rybka za rybka : I lubo zamknione
 Usta więc maią, miłością złączone
 Serca tak swoie pomyslenia znaią :
 Rzekłbyś ze Rybki, y milcząc gadaią,
 Aleć y sami że do nas należą,
 Przyznaią : mile gdy z sobą poleżą
 Jedno drugiemu : moia Rybko rzecze,
 A iakze od nas, ta Para uciecze?

BARAN

BARAN.

O wesele w swoim Znaku konkurruje.
 Lubo ia w Marcu pola Marsowego,
 Pierwszy Wodzidę tryumfu krwawego,
 I Kawalera w plac wiodę Bellony,
 Woynę zaczynaam gniewem uzbroiony;
 Jednak Baranek przyznam sobie smiele,
 Przy gniewach noszę łaskawość na ciełe,
 Dla czego ciebie, weselna przyiaźni.
 Proszę przy mnie żyi, pewna bez boiazni
 Wdzięczney miłości, godney krotosile,
 Zniebám Baranek do pomogęć mile,
 Niech ci powiedzą có tego doznały,
 Ze się Lwa przy mnie serca nic nie bały,
 Ktore z kolchicką uciekły kradzieżą,
 Bęspiecznie w morskie pędem wały bieżą,
 Pierwsze uczynił swey pakta miłości,
 Przy mego runa złotawey piękności
 Iason z Medeą, y pierwsze wesele,
 Zdrayca życzliwy odprawował smiele.
 I Tobie życzę, Nasz Torunski Panie,
 Bierz przy niebieskim Owieczkę Baranie.

BYK.

Na Rogi swoje wesele zabierać ustia.
 Mała przyiaźni jest ta komitywa,
 Ktora z Barankiem w kompanii bywa,
 Mały przyiaciel : on gdy w polu stawa,
 Łatwo go mała ukryć może trawa.
 Ja więkzym wzrostem, niebieską urodę
 W gwiazdy odziaszwy Baranka pobodę,
 I z życzliwego precz wypędzę kota.
 Do mnie podź, do mnie : podź paro wesota.
 Woł gorny iestem : a że w iednym flowie
 Moy honor zamknę : mną sami Bogowie,
 Gdy życzliwością uwiklani byli,
 Chytre przyiaźni mną samym pokryli:
 Europa świadkiem tuby żywym była,
 W iakiey Jowisza sierści obaczyła,
 Z kąd az do tych czas, przy swoim splendorze,
 Wołu w herbownym maluje honorze.
 A tak gdyż przy mnie, przyiaźń Bogow żyła
 J Bogow we mnie miłość się ukryła
 Wesoty akcie, w tym weselnym Kole
 Stań proszę chętnie przy niebieskim Wole.

BLIZNIETA.

Nayblizszemi się bydź weselnego aktu pokazują.

Jezeli

Jeżeli kiedy Platonowe zdanie
 Wiara znajdnie, że gdzie swe mieszkanie
 Xiężyc założył, tam wszelkiej natury
 Żywy jest obraz: ktorego figury,
 Żadne na świecie nie chybi stworzenie;
 Toć Platonowe istnie rozumienie
 Na nas się prawdzi; na nowe Bliznięta,
 Gdy wieczne wzajem miłość rzuca, pęta.
 Jaka pieśzzoney okrasa urody
 W tak zacney parze: pędzą się wzawody,
 Wszelkie przymioty ziednoczoney pary
 Fortuna, zacność, cnota bez przywary.
 W tym różność, że w nas pteć jest iednakowa,
 Tam zaś Męszczyzna, tam jest Białogłowa.
 Lecz to nie szkodzi: bo gdy w iedno ciało
 Miłość ich złączy, tam różności mało
 Uważać będzie pteć zkolligowana:
 Dość ze wiecznego dostała kompana.
 Lecz iezli iedność pteci u nas tak święta,
 Może im Bog dac takowe bliznięta
 Iacy iestefni: Takby wystawili
 Parę dla wszystkich niebios krotofilii.
 Więc nasz znak niechay miłość koronnie,
 Niech się w Blizniętach ta para zkrępuie.

R A K.

Na wesele nie rakiem idzie.

Ochota Pańska zwiedzaiąc świat cały,
 Na akt weselny zbiera specjały:
 A nie wie: że to Damom osobliwie,
 Ktore czekaią Męża nader ekliwie,
 Nayprzyemnieyze bywaią przyfymaki,
 Gdy do rosołu dadzą białe raki.
 Lecz iesli y mnie, kuchnia potrzebuie,
 Dla zacnych gości chętnego uczuie,
 A lub surowym: ta ktora się żarzy
 W Matzeńskich sercach miłość mię uwarzy.
 W sobie naydłuższe zabiegi słoneczne
 Młodemu Panstwu dni, y szczęście wieczne
 Przytrzymać mogę: a nieszczęścia, rakiem
 Wszytkie pod moim cofną nazad znakiem.

L E W.

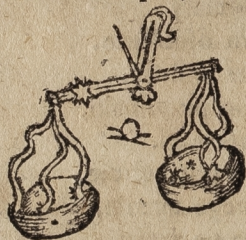
Jako Krol zwierząt rządzić pragnie weselem.
 Z Lydyjskiej puszczy, z Hercyneńskiej kniei,
 W puł nieba stawam Lew w dobrej nadziei,
 Ze Hymeneusz na weselne tony,
 Moim promieniem da dźwięk uderzony,
 Piękny akt będzie w przyiaznym honorze,
 Jesli się w moim odprawi splendorze,
 Ten ia dzikiemi ozdobię zwierzami,
 Ktore ciemnymi ukryte gaiami,
 Mysliwey trąby w niewidanym stroiu,
 Cicho sluchaią przy zielonym zdroiu.
 Tu stanie Jeleń, Tygrys prętki stanie,
 I malowany Rys przy młodym Panie.

Tu piękna Sarna, tu przy młodey Pani
 Stanie z taniątkiem bojaźliwa tani.
 Nad to przy mnie brzmieć wesole balety
 Powinien Hymen, któremu mutety,
 W Tebańskiej skale kiedys Amfiona
 Z wdzięczną Sonetą wygrawala strona,
 Któremu głośny po Thrackiey gęstwinie,
 Z Orfeuszowey lutni koncert płynie.
 Lew, do mnie proszę podz paro wesola,
 Do weselnego krol przybędzie kola.

P A N N A.

Na walnym Weselu pragnie bydz Ochmiśtrzynia.
 Kto smi małżeńskiey chwili nie przysądzi,
 Bardzo w swym szczęściu, mym zdaniem pobtądzi.
 Mnie starożytność ten honor przyznaie,
 Ze z ludzkich uciech Lucyna płod daie,
 Nad to iako więc kiedy w miasto wchodzi
 Zwycięzca, Panna z kluczami zachodzi
 W Bramie: Tak y dziś gdy miłość szturmuie
 Do serc związanych, y gdy tryumfuie,
 Ja klucze oddam, ia serdeczne bramy
 Otworzę. Nad to ieżeli wieńcami.
 Akty weselne zdobić przykazano
 W zwyczajach, wieniec moie to iest wiano.
 Ktorem gdy dzisia cna Parę ozdobię,
 Tym samym słusznie przywtafzczę ia sobie.

W A G A.

Na sobie zważyć chce Państwo Młode
 Jezeli w całym brzmieć wesole Jo
 Chcesz życiu, tu stań młoda kompanio,
 U mnie przyiazney ucz się zyczliwości,
 Doznay iakiey są wagi, twe miłości,
 Zwaz przyjaciela: bo często Amory
 Nie szczere sobą maluią pozory,
 Często pod smiechem przykre taią żale,
 Pod miłym okiem Łez głębokie fale.
 W te przyiaźń gdy się bez wagi wyleiesz,
 Raz się ucieszysz, tyśiac zaboieiesz
 Inszym przestroga: Ty Toruńskie Panie,
 Już wiesz iakie się Przyiaciel dostanie:
 Taki, iakiego ani Parys w swoje
 Z Greckiey kradzieży wprowadzał podwoie,
 Ani Aneasz po zwyciezkim plonie,
 Doznał w zyczliwey affektu Dydonie,
 Aleć wazyc go iefzcze ci potrzeba,
 Szatą wiszącą w poł gornego nieba,
 A iak go zważyś doznasz w nim przyiaźni,
 W ktorey żyć będziesz wiecznie bez boiaźni.

NIEDZWIĄDEK alias SCORPIUS:

Swoie uciechy z pociechą Młżeńską Komparuis
 Niech kto chce swoją racyą przywodzi,
 Zaden mey parze tak się nie ostodzi
 Jako Niedzwiadek: ktoremu to dała
 Postura, że w nim konczy miłość cała,
 A lub Lwa w pierśiach, Orła dzielność w sponie,
 U maie Niedzwiadka wżytka moc w ogonie,
 Mam swoje łączkę, Elizeykie pola,
 Gęstzego w trawę nie znaydziesz Podola;
 Skryta tam droga, y Meandrow wiele,
 Przez chrofty trzeba przedzierac się smiele,
 Tam przy roskosznym zródle żywey wody,
 Zazywam mały Niedzwiadek ochłody,
 Gdy mi dokuczają nieznosnie upały,
 Mam swą iaskinię w którą wleżę cały,
 Tam sobie skaczę, tam pląsam do woli,
 Póki chęć miła uciechy pozwoli.
 Niechaj spróbuie y tego szpaceru
 Pan Młody, nie bez pewnego plezeru
 W takiej ochłodzie: przy takiej fontannie,
 Zatopi serce w ulubionej Pannie.

STRZELEC.

W którego znaku wesele przypadło, wśtykich refutuie.
 Słońce w mym znaku w tym Miesiącu gości,
 I Młode Państwo u mnie się rozgości.
 I kto odśadzi od swej kupidyna
 Szarzy? koremu nie żadna nowina,
 Łukiem woiować, nadrabiać cięciwą,
 Szyć nie omylnie strzałą serca chciwą;
 Strzelec kupidyn mnie miłości groty,
 Mnie zdaie przyszłej kommendę ochoty.
 Ba niech BARANA złote zdobi runo,
 Coż kiedy strzeżem smoka stawia Iuno,
 Tyśiąc kłopotow Jazon nie wylczy,
 Kto się dobiła zazdrość odziedziczy.
 BYK tba twardego, ostremi rogami,
 Bardziej narabia niżli racyami,
 Lepiej przy wiejskiej błakac mu się trzodzie
 Niż przydować pieśczoney urodzie.
 BLIZNIĘTA wielką płodność obiecują,
 Wiem że ich sobie Damy nie winszują,
 RAK zaś Mężatkom bardzo uprzykrzony,
 Ze pierśi maca chociaż nie profzony,
 Precz z LWEM ogniłym, precz z Lwem furyatem,
 Nie będzie nigdy gniew Małżeństwa swatem.
 PANNA świat znając za burzliwe morze,
 Niech siedzi pilno w Niebie iak w klasztorze.
 Skąpym weselem akt by ten okrzczono,
 Gdyby pod szalę gości zaproszono,

Już y dyskursy trudnoby^ś wywodzić,
 Gdyby na WAGĘ flowka miały chodzić,
 I KOZIEŁ nie wart, często zyzem rzuci
 Ku wielu, znak jest rozerwaney chuci.
 RYBY y WODNIK zimny do Łoźnice
 Nie ma w Matżeństwie żadney tajemnice.
 Ty zas NIEDZWIADKU, swoiey pilnuy łączki,
 Być inny robak niezrobił mierziączki,
 Lecz ia ktoremu kupidinek mały,
 Łuk swoy na ten czas darował y strzały,
 Tak w serce zmierzę, tak miłość ofrozę.
 Ze o weselne rzucę Państwo Łoże,
 I tam zostawię miłosne oręża,
 Gdy odziedziczy Zona swego męża.
 Aleć przy wiernych usług mych walecie,
 Ta bądź ostatnia, ze białą na mecie
 Wystawię tarczą: y nie ptonne biorę
 Omen, że sity Kawalera sporę,
 Tak łuk nateżę, dufając cięciwie,
 Tak zmierzę kształtnie, tak uderzę chciwie,
 Ze samo centrum, na wylot przestrzelę,
 I do dalszych się tryumfow osmielę.

Słuchając Phœbus Xiążę Zodyaku
 Dyskurs Planetow: nie do wszystkich smaku
 Za STRZELCEM skinie. A ia z tą nowiną
 W wozie Słonecznym, nazad przed dziedziną
 Stawam, Parnassu: gdzie lub certowały
 W Pochwałach Muzy, Niebu nie zrownaly,
 Więc tam nie bawiąc przed mym Państwem stawam,
 I niebios Rymy życzliwie odrławam.
 A ten Zodyak, który między Bogi
 Jowisz policzył, rzucam pod twe nogi,
 Abys na Słonce w pełney swiatła porze
 Chodząc: w nieszczęścia nie zapadło morze.

G A D K A.

ZRzenica Ludzka za ledwie poyzrała
 Na mnie, pokim się czystości trzymała,
 Teraz kiedy mnie słusznie natłoczono,
 Sławy, powagi, tym mi przyczyniono.

